

Μακεδονικά

Τόμ. 17, Αρ. 1 (1977)

Νικόλαος Π. Ανδριώτης (1906-1976)

Αντώνιος-Αιμίλιος Ταχιάος

doi: [10.12681/makedonika.359](https://doi.org/10.12681/makedonika.359)

Copyright © 2015, Αντώνιος-Αιμίλιος Ταχιάος

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Ταχιάος Α.-Α. (1977). Νικόλαος Π. Ανδριώτης (1906-1976). *Μακεδονικά*, 17(1), θ'-ιβ'.
<https://doi.org/10.12681/makedonika.359>

Νικόλαος Π. Ἀνδριώτης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ*
(1906-1976)

Με βαριά τήν ψυχὴ καὶ με τήν καρδιά πνιγμένη ἀπὸ τὸ πένθος μας, ἐκτελῶ εὐλαβικὰ τὸ θλιβερὸ χρέος ποῦ μοῦ ἀνέθεσε τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν, νὰ σοῦ ἀπευθύνω τὸν ὕστατο χαιρετισμὸ, σεβαστὲ καὶ ἀγαπημένε συνάδελφε, Νικόλαε Ἀνδριώτη. Ὡς ἀργὰ χετὲς τὸ βράδυ ἤμασταν μαζί, καὶ ὕστερα ἦρθε ὁ παγερὸς χάροντας γιὰ νὰ σὲ πάρει μαζί του καὶ ἔτσι νὰ μείνει μετὰ τὸ θάνατό σου ἓνα μεγάλο κενό, ποῦ δύσκολα θὰ ἀναπληρωθεῖ.

Τέκνο ἐκλεκτὸ τῆς ἁμοιρῆς Ἰμβρου, μετὰ τήν ψυχὴ σου γεμάτη ἀπὸ τὰ βάσανα καὶ τοὺς καινοὺς τοῦ ἀλύτρωτου Ἑλληνισμοῦ, ἦρθες ἐδῶ στὴ μακεδονικὴ γῆ, σὲ χρόνους μαύρης κατοχῆς, γιὰ νὰ ἀφιερώσεις τὸ ὑπόλοιπο τῆς ζωῆς σου καὶ τῆς γόνιμης ἐπιστημονικῆς καὶ πνευματικῆς σου δραστηριότητος στὸ Πανεπιστήμιο καὶ στὴν Ἑταιρεία μας. Πράος καὶ γλυκός, καθῶς ἦσουν, ἔγινες ἀμέσως ἀγαπητὸς στοὺς φοιτητὲς, στοὺς συναδέλφους καὶ στοὺς συνεργάτες σου. Ποιὰ ἀρετὴ σου νὰ πρωτοθυμόμαστε; τὴν ἐξοχή καὶ ὑπεύθυνη ἐπιστημοσύνη σου; τὸν πατριωτισμὸ σου καὶ τὸ πάθος σου γιὰ τὰ ἔθνικά μας θέματα; τὸν ἀλύγιστο, μπροστὰ σὲ καθετὶ τὸ μὴ ὀρθὸ καὶ δίκαιο, χαρακτήρα σου; τὴ σεμνότητά σου καὶ τὴν καθάρια καὶ νηφάλια σκέψη σου; Τί μπορούμε νὰ ξεχάσουμε ἀπὸ σένα, τώρα ποῦ φεύγεις ἀπὸ κοντὰ μας, ὅσοι εὐτυχίσαμε νὰ συνεργαστοῦμε στὸ πλάι σου; τὴν ψυχικὴ σου ἀνδρεία ἢ τὸ ἀγνὸ σου φρόνημα; τὴν πίστη καὶ τὴ συνέπεια σ' ὅσα πρέσβευες, ἢ ἀκόμη ἐκείνη τὴν ἀνεπανάληπτα γαλήνια καὶ γοητευτικὴ ὁμιλία σου, ποῦ ἀντηχεῖ ἀκόμη στ' αὐτιά μας; Σὲ γνωρίσαμε σὰν ἄριστο, ἀφοσιωμένο καὶ στοργικὸ οἰκογενειάρχην, σὰν ἄβρο καὶ διακριτικὸν συνεργάτην, σὰν ἐπιστημονικὸν ὀδηγὸν καὶ σύμβουλον ἀνεκτίμητον, σὰν προσωπικότητα πνευματικὴ ἀπὸ τίς λίγες ποῦ εἶδε τούτη ἐδῶ ἢ πόλῃ.

Εἶχα τὴν εὐτυχία νὰ εἶμαι δίπλα σου δύο ὀλόκληρα χρόνια στὸ συμβούλιο τοῦ Ἰδρύματος Μελετῶν Χερσονήσου τοῦ Αἵμου· καὶ κατοπὶ θυμᾶμαι μετὰ πόσον ἐνθουσιασμὸν μετὰ ὑποδέχτηκες στὸ συμβούλιο τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν. Μόλις πρὶν λίγους μῆνες, ὅταν ἐκλήθηκα νὰ σὲ ἀντι-

* Τὸ κείμενον ποῦ ἀκολουθεῖ εἶναι ὁ ἐπικήδειος, ὅπως ἀκριβῶς ἐκφωνήθηκε στίς 30.9.76 ἀπὸ τὸν ἀντιπρόεδρον τῆς Ἑταιρείας Μακεδονικῶν Σπουδῶν κ. Ἀντάνιο-Αἰμίλιον Ταχιάο.

καταστήσω στη θέση του αντιπροέδρου, με συγκίνηση πολλή θυμάμαι πώς άνετρεςες τις άντιρρήσεις μου, επιμένοντας πώς ή σκυτάλη πρέπει να περάσει στη γενιά που ακολουθεί τη δικιά σου. Ήταν και αυτό ένα δείγμα του υπέροχου χαρακτήρα σου, της άνοιχτοσύνης και της προοδευτικότητας που σε διέκριναν.

Ή Έταιρεία Μακεδονικών Σπουδών σου όφειλει πάρα πολλά, άμετρητα, που τώρα με τό χαμό σου θά τα νιώσουμε πιό βαθιά. Τήν ύπηρετησες με όλη τη δύναμη της ψυχής σου, νιώθοντας πάντα τά πολλά της προβλήματα σαν προσωπικά σου προβλήματα. Έδινες σε κάθε άγώνα του πνευματικού στίβου και ένα κομμάτι της καρδιάς σου, που χτές πιά κενώθηκε όλότελα, αλλά και παντοτινά.

Μαζεμένοι γύρω από τη σορό σου, μαθητές, συνάδελφοι, συνεργάτες και έταίροι, σου δίνουμε τό στερνό άσπασμό καθώς μάς φεύγεις για τη χώρα των μακάρων. Σε λίγο ή έλαφριά μακεδονική γή θά σου προσφέρει φιλόξενα την τελευταία σου κατοικία «άνθ' όν εϋ έπαθεν». Τό στεφάνι της Έταιρείας μας, που καταθέτω έκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου, άς συμβολίζει την άγάπη μας για σένα, και τά λουλούδια του άς μάς θυμίσουν τους λόγους του Θουκυδίδη, που τόσο ταιριάζουν σε σένα, τό μαχητή του πνευματικού άγώνα: «Έν τή μάχη ό,τι ήν αυτών άνθος άπωλώλει».

Άς είναι αιώνια ή μνήμη σου, σεβαστέ και άγαπημένε μας συνάδελφε.